

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123336143
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123336143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX XXX/X, XXX XX B., zast.: Centrum správnej pomoci Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, Lehota Pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, o zaplatenie 6.000 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13Csp/111/2023 - 117 zo dňa 7. novembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6.000 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 6.000 EUR od 13. 09. 2022 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Zároveň žalovanému uložiť povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.000 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania, pretože právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 23. 07. 2004 zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda (ďalej len „zmluva o bežnom účte“), súčasťou ktorej boli Obchodné podmienky vedenia účtu. Následne dňa 29. 06. 2005 právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu (ďalej len „OP“). Žalovaná suma vo výške 6.000 EUR predstavovala istinu.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 497, § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 3, § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že na základe žiadosti žalovaného o povolení prečerpania zo dňa 24. 06. 2005 a oznámenia právneho predchodcu žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 29. 06. 2005 došlo s poukazom bod 2 OP k uzatvoreniu zmluvy. Rovnako mal preukázané, že žalovaný bol pri uzavretí zmluvy písomne informovaný o úverovom limite vo výške 25.000 Sk ako aj o výške úrokovej sadzby 11,6%, pričom tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že tento neosvedčil doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, považoval za nedôvodnú. Zmena v osobe veriteľa môže byť len dôsledkom platnej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej nadobúda nový veriteľ aktívnu vecnú legitímáciu k jej vymáhaniu. Žalobca v konaní predložil zmluvu o postúpení

pohľadávok zo dňa 12. 09. 2022, vrátane prílohy a oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 09. 2022, adresované žalovanému. Predmetné oznámenie bolo žalovanému odoslané ako doporučená listová zásielka dňa 23. 09. 2022 a doručená mu bola dňa 13. 10. 2022. Žalobca postúpenie pohľadávky riadne preukázal, pričom žalovanému bolo postúpenie pohľadávky aj preukázateľne oznámené. Okresný súd mal za nepochybné, že žalovaný čerpal úver formou povoleného prečerpania, avšak tento nesplácal, čím porušil podmienky zmluvy. Právny predchodca žalobcu oznámením zo dňa 02. 09. 2021 vyhlásil celý úver za splatný ku dňu 31. 08. 2021, pričom žalovaného už predtým niekoľkokrát vyzýval na uhradenie dlžnej sumy. Predmetné oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 06. 09. 2021, čím nastali účinky splatnosti úveru. Okresný súd argumentáciu žalovaného ohľadne absolútnej neplatnosti právneho úkonu zosplatnenia úveru nepovažoval za právne relevantnú. Rovnako okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalovaného týkajúcu sa doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ a námietku neprijateľných zmluvných podmienok. Považoval za nesporné, že žalovaný porušil svoj zmluvný záväzok splatiť vyčerpanú čiastku úveru spôsobom dohodnutým v OP, a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za splatný a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy – istiny vo výške 6.000 EUR (debet vo výške 75.815,20 EUR mínus úhrady započítané na istinu vo výške 69.815,20 EUR). Zároveň priznal žalobcovi aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8% od 13. 09. 2022, t. j. odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky do zaplatenia. 5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že tieto priznal žalobcovi, ako plne úspešnej strane sporu, a to v rozsahu 100%.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu ako bezdôvodnú zamietol a priznal mu náhradu trov konania, resp. aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na nové konanie.

7. Žalovaný poprel pohľadávku žalobcu čo do dôvodu aj výšky. Mal za to, že ak bol žalovaný ku dňu upozornenia v omeškaní viac ako tri splátky (deň 06. 07. 2021, kedy bola žalovanému zaslaná výzva pred zosplatnením), mohol právny predchodca žalobcu vyhlásiť úver za predčasne splatný až po uplynutí 15 dní, čiže až po 21. 07. 2021. Podľa názoru žalovaného toto svoje právo mohol uplatniť do najbližšie nasledujúcej splátky (č. j. do 23. 08. 2021). Právny predchodca však vyhlásil predčasnú splatnosť až dňa 02. 09. 2021, čiže po termíne stanovenom zákonom, a preto považoval vyhlásenie mimoriadne splatnosti právneho úkonu za absolútne neplatný právny úkon. Opätovne vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, a to aj s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách. V závere odvolania namietal nedodržania zákonnej päť dňovej lehoty na prípravu pojednávania v súlade s § 178 ods. 2 CSP. Zároveň žalovaný namietal postup súdu prvej inštancie, ktorým žalovanému na pojednávaní doručil do rúk vyjadrenie žalobcu, pričom toto nebolo doručené jeho splnomocnenému zástupcovi.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Bol toho názoru, že žalovaný v podanom odvolaní neuviedol skutočností a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. Mal za to, že v konaní bolo preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

9. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na všetkých svojich vyjadreniach a podanom odvolaní. Poukázal na § 53 ods. 8 OZ, pričom uviedol, že nežiadal o opakované poskytnutie finančných prostriedkov.

10. V duplike žalobcu uviedol, že žalovaný v replike neuviedol žiadne skutočností, ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. K námietkam žalovaného uviedol, že súd sa s nimi dostatočne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 6.000 EUR, ktorá predstavovala nezaplatenú istinu poskytnutú právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy. Žalobca si v konaní neuplatnil zmluvné úroky ani iné poplatky, len nezaplatenú istinu úveru.

14. Odvolací súd zistil, že napriek tomu, že okresný súd na predmetnú vec síce aplikoval správny právny predpis (zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch – ďalej len „ZoSÚ“), avšak nie v platnom a účinnom znení v čase, kedy bola zmluva uzavretá. K uzavretiu zmluvy došlo dňa 29. 06. 2005, preto pre právne posúdenie veci je podstatné znenie ZoSÚ k uvedenému dňu, t. j. časová verzia predpisu účinná od 01. 04. 2002 do 30. 06. 2006, pričom okresný súd vychádzal zo znenia zákona v znení od 01. 07. 2006. Odvolací súd konštatuje, že predmet ZoSÚ bol vždy rovnaký, rozdiel spočíval v negatívnom výpočte okruhu zmlúv, na ktoré sa ZoSÚ nevzťahoval. V zmysle § 3 ods. 1

ZoSÚ v platnom a účinnom znení v čase uzavretia zmluvy, sa ZoSÚ nevzťahoval ani na úvery formou preddavku na bežný úver poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty. Taktiež takáto zmluva nemusela v čase uzavretia obsahovať informácie o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a podmienkach, za ktorých mohla byť zmenená alebo doplnená a informácie o postupe a spôsobe zániku, resp. ukončenia zmluvy v zmysle § 3 ods. 6 ZoSÚ v znení účinnom od 01. 07. 2006. Napriek tomu, že na takýto typ zmluvy sa nevzťahoval ZoSÚ, tak napriek tomu s účinnosťou ZoSÚ od 01. 07. 2006 museli mať zmluvy o úvere poskytnuté formou povoleného prečerpania tieto náležitosti. Z obsahu zmluvy a OP však vyplýva, že zmluva mala všetky uvedené náležitosti t. j. úverový limit – 25.000 Sk (829,85 EUR), výšku úrokovej sadzby – 11,6%, ale aj spôsob ukončenia zmluvy, ktorý bol upravený v OP, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom s ohľadom na platné a účinné znenie ZoSÚ v čase uzavretia zmluvy tieto informácie zmluva nemusela obsahovať. S ohľadom na uvedené je tak zrejmé, že ZoSÚ sa nevzťahoval na predmetný zmluvný vzťah, preto aj v dôsledku nesprávnej aplikácie ZoSÚ (t. j. v inom znení) uvedené nemalo v konečnom dôsledku žiadne vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu. Na druhej strane však v konaní nebolo sporné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý vznikol na základe zmluvy, je spotrebiteľským vzťahom a zároveň, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V danom prípade je zmluva spotrebiteľskou zmluvou, bez ohľadu na to, že sa na túto vzťahujú aj príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

15. Žalovaný v odvolaní namietal neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Odvolací súd poukazuje na to, že s uvedenou námietkou sa už zaoberal aj okresný súd vo svojom rozhodnutí, pričom odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie stotožňuje. V tomto smere považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že prečerpanie na bežnom účte znamená postup podľa § 710 Obchodného zákonníka, teda dlžník, ktorý je majiteľom bežného účtu, čerpá finančné prostriedky aj vtedy, keď nemá dostatok prostriedkov na účte. Charakteristické je, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď vlastník účtu nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte. Nejde o pohľadávky banky z dôvodu vedenia účtu, či iné jej nároky voči klientovi mimo tých, ktorých úhradu vykoná na základe mandátu. Ide o poskytnutý debet, z ktorého dlžník realizuje úhrady. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie jednoznačne preukázané existenciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania bežného účtu, ktorej súčasťou boli aj OP. Na základe predchádzajúcej písomnej žiadosti žalovaného zo dňa 24. 06. 2005, právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo forme povoleného prečerpania vo výške 25.000 Sk s tým, že žalovaný sa zaviazal zabezpečiť na svojom bežnom účte dostatok finančných prostriedkov na splácanie dohodnutých úrokov z čerpaného úveru, prípadne úrokov z omeškania. Žalovaný tak mohol opätovne čerpať finančné prostriedky, ak mal na účte k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok finančných prostriedkov na splatenie zmluvných úrokov, prípadne úrokov z omeškania. Je potrebné si uvedomiť, že charakter úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania je úplne rozdielny ako v prípade klasického úveru. V prípade klasického úverového vzťahu síce taktiež dochádza k poskytnutiu finančných prostriedkov, ktoré je dlžník povinný splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach. Na druhej strane v prípade úveru poskytnutého vo forme povoleného prečerpania je dlžník oprávnený kedykoľvek čerpať finančné prostriedky, je len povinný zabezpečiť, aby na svojom bežnom účte mal dostatok finančných prostriedkov na splatenie zmluvných úrokov, či iných poplatkov. Pri takomto úvere nie sú stanovené lehoty splatnosti úveru, a preto nie je možné aplikovať na tento právny vzťah aplikovať § 53 ods. 9 OZ, ktoré sa výlučne vzťahuje na prípady, kedy sú dohodnuté podmienky pravidelného splácania úveru. V konaní nebolo sporné, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti, keďže bol v omeškaní so splácaním v zmysle bodu 24. písm. a) OP, preto bol právny predchodca žalobcu oprávnený v súlade s bodom 24 písm. e) OP vyhlásiť pohľadávky vzniknutého povoleného prečerpania za splatné. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru ku dňu 31. 08. 2021 listom zo dňa 02. 09. 2021 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ (ďalej len „vyhlásenie“), ktorý bol žalovanému doručený dňa 06. 09. 2021. Zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie celého dlhu vo výške 6.625,45 EUR.

16. K námietke o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, odvolací súd dospel k záveru, že ani táto námietka žalovaného nebola dôvodná. Pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to a) dlžník bol písomne vyzvaný zo strany banky, aby zaplatil svoj dlh, b) aj napriek písomnej výzve je dlžník v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní, čo i len s časťou dlhu. Postúpenie pohľadávky v rozpore s týmito podmienkami by predstavovalo absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Odvolací súd poukazuje na to, že ust. § 92 ods.

8 zákon bankách neustanovuje vo vzťahu k výzve žiadne osobitné náležitosti. Pri použití žiadnej z výkladových metód nevyplýva povinnosť banky osobitne oznámiť klientovi možnosť postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Banka nie je povinná osobitne upozorňovať, resp. informovať dlžníka na skutočnosť, že po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie dlhu bude oprávnená pohľadávku postúpiť na inú osobu (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/162/2022 zo dňa 27. 09. 2023). Ak teda banka vyzve dlžníka na úhradu presne špecifikovanej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od doručenia ktorej musí uplynúť aspoň 90 kalendárnych dní. Z výzvy nemusí vyplývať upozornenie o postúpení pohľadávky v prípade jej neuhradenia. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úver, ak jej obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/191/2021 zo dňa 30. 06. 2022).

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v konaní predložil vyhlásenie, ktorým právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. S ohľadom už na vyššie uvedené tak predmetné vyhlásenie má náležitosti výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalšou podmienkou je nepretržité omeškanie dlžníka od doručenia výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách viac ako 90 kalendárnych dní. V danom prípade bolo žalovanému vyhlásenie doručené dňa 06. 09. 2021. Na základe uvedeného je tak bezpochyby zrejmé, že ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, t. j. 12. 09. 2022 bezpochyby uplynula 90 dňová lehota, počas ktorej bol žalovaný naďalej v omeškaní čo i len s časťou svojho záväzku. Je tak možné konštatovať, že v danom prípade došlo k splneniu oboch zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a preto právny predchodca žalobcu mohol platne postúpiť svoju pohľadávku na žalobcu, ktorý je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom.

18. Žalovaný taktiež namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces z dôvodu nedodržania zákonnej 5-dňovej lehoty na prípravu pred pojednávaním v zmysle § 178 ods. 2 CSP. Okresný súd nariadil pojednávania na deň 07. 11. 2023. Predvolanie na pojednávanie bolo podané na doručovanie žalovanému dňa 18. 10. 2023, pričom zásielka bola uložená u doručovateľa dňa 23. 10. 2023 a žalovaný si túto následne prevzal až dňa 03. 11. 2023.

19. Okresný súd vykonal dňa 07. 11. 2023 pojednávanie za situácie, keď predvolanie na pojednávanie bolo zo súdu odoslané 18. 10. 2023, žalovaný si ju neprevzal, následne bola zásielka uložená už dňa 23. 10. 2023, kedy si ju žalovaný mohol prevziať. Neprevzal, že by mu v tom, aby si zásielku prevzal včas, niečo bránilo (choroba, zahraničná cesta). K neprevzatiu zásielky tak došlo zjavne zo subjektívnych dôvodov žalovaného, nie z dôvodu, žeby mu ju súd včas nezaslal tak, aby mal dostatok času pripraviť sa na pojednávanie.

20. Z § 178 ods. 2 CSP vyplýva, že „predvolanie sa doručuje strane "..., nie, že „predvolanie sa doručí strane". To znamená, že povinnosťou súdu je pripraviť pojednávanie tak, aby mohol vo veci riadne konať, a teda aj predvolať strany sporu na takéto pojednávanie s dostatočným časovým predstihom. Okresný súd tak aj konal a dostatočne včas nariadil vo veci pojednávanie. Aj odvolací súd považuje konanie žalovaného za účelové, keď neprevzal predvolanie v rozumnej lehote a jeho konanie považuje z tohto dôvodu za účelové.

21. Súd žalovaného telefonicky upovedomil o tom, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovie. Odvolací súd poukazuje na to, že v prípade, ak má súd vykázané doručenie predvolania na pojednávanie (ako v tomto prípade), a ak by aj nebola zachovaná lehota v zmysle § 178 ods. 2 CSP, je súd povinný pri rozhodnutí o tom, či pojednávanie odročí, zvážiť, či nedodržanie päťdňovej lehoty by mohlo negatívne ovplyvniť prípravu strany na pojednávanie. Dôvod na odročenie pojednávania v takomto prípade nebude daný najmä v tých prípadoch, v ktorých súd dospeje k záveru, že príprava na pojednávanie pre stranu nemohla byť spojená s vykonaním žiadnych osobitne náročných činností ako napríklad ďalšia porada zástupcu strany so stranou a pod. Pôjde najmä o prípady skutkovo jednoduchých vecí, konaní, v ktorých skutkové tvrdenia strany, najmä žalobcu, neboli druhou stranou spochybnené, alebo prípady pojednávania odročených len z dôvodu vykonania stranami už skôr navrhnutých dôkazov. Z uvedeného je zrejmé, že ustanovenie, podľa ktorého majú mať strany spravidla najmenej päť dní na prípravu na pojednávanie, treba vyložiť v každom jednotlivom prípade s ohľadom na osobitosť procesnej situácie. Pritom možno dospieť nielen k záveru, že dostatočnou bude lehota kratšia ako päť dní, ale i lehota dlhšia. V danom prípade okresný súd zvážil všetky potrebné okolnosti prípadu a dospel k záveru, že v danom prípade je dostatočná lehota na prípravu na pojednávanie pre žalovaného, nakoľko obsahom spisu neboli žiadne nové skutkové tvrdenia protistrany, s ktorými by nebol žalovaný oboznámený, navyše za situácie, kedy sa žalovaný svojim subjektívnym konaním sám zbavil možnosti skôr sa oboznámiť s obsahom zásielky. Rovnako samotný predmet sporu nemožno považovať ani za právne náročnú vec. Okresný súd tak upovedomil žalovaného ako aj jeho zástupcu, že jeho návrhu nevyhovie.

22. V danom prípade sa žalovaný na pojednávanie dostavil a zotrval na svojich argumentoch, ktoré v konaní produkoval. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nedošlo k porušeniu § 178 ods. 2 CSP, pretože s ohľadom na procesnú situáciu ako aj existenciou podrobných vyjadrení k meritu veci a námietok, právnu zložitost' veci, bol čas, ktorý mal a mohol mať v prípade neúčelového konania žalovaný na prípravu dostatočný, pričom príprava na pojednávanie nebola spojená s vykonaním žiadnych úkonov ani činností.

23. Odvolací súd poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 8. 2023, sp. zn. 2 Cdo 126/2022, v zmysle ktorého „ak sa strany alebo ich zástupcovia na pojednávanie dostavia, a to aj napriek tomu, že súd nebude mať vykázané doručenie predvolania na pojednávanie, prípadne predvolanie na pojednávanie im bolo doručené v dobe kratšej ako päť dní pred pojednávaním, nebude dôvod na to, aby súd osobitne skúmal, či a kedy im predvolanie na pojednávanie bolo doručené alebo ich osobitne poučoval o tom, že majú byť predvolaní tak, aby mali dostatok času, spravidla najmenej päť dní, na prípravu na pojednávanie. Dostavením sa strán alebo ich zástupcov na pojednávanie v prípade, ak na pojednávaní o jeho odročenie nežiadajú, treba mať za to, že strany s vykonaním tohto procesného úkonu súhlasia. Ak sa strana napriek tomu, že predvolanie na pojednávanie jej nebolo doručené v lehote najmenej piatich dní pred pojednávaním, na pojednávanie dostaví a bude žiadať o odročenie pojednávania, nemusí to vždy viesť k tomu, že súd pojednávanie na žiadosť strany odročí.“ Obdobne rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 31.05.2023, sp. zn. 5Cdo/52/2022.

24. Vo vzťahu k spôsobu doručovania písomností odvolací súd poukazuje na § 105 ods. 1 CSP, podľa ktorého je možné písomnosti doručovať zo strany súdu aj priamo na pojednávaní. Rovnako bolo žalobcovi doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 06. 11. 2023. Žalovanému bolo doručené vyjadrenie žalobcu, ktoré si vyžiadal okresný súd od žalobcu za účelom doplnenia skutkových tvrdení týkajúcich sa vysvetlenia otázky prečerpania úverového rámca a splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a nešlo tak o vyjadrenie k nejakému podaniu žalovaného. Napriek tomu mal možnosť žalovaný reagovať na pojednávaní na toto vyjadrenie, čo je v súlade so zásadou ústnosti a bezprostrednosti konania v zmysle čl. 12 CSP, toto svoje právo nevyužil a de facto poprel uplatnenú pohľadávku a zotrval na svojich námietkach. Odvolací súd aj túto námietku považuje za nepodstatnú. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v rozsahu ako vecne správny potvrdil a to aj v závislom výroku o trovách konania.

25. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.